

GLASBENA MATICA V LJUBLJANI

V PONEDELJEK 6. MAJA 1929

OB 20. URI

V FILHARMONIČNI DVORANI

KONCERT

SLOVENSKE UMETNE
IN NARODNE PESMI

KATEREGA IZVAJA OPERNI PEVEC

SVETOZAR BANOVEC

PRI KLAVIRJU:

KONSERVATORIST MARIJAN LIPOVŠEK

SPORED:

- Osterc Slavko: TRI PESMI
Osterc Slavko: PESEM O DEVICI PEREGRINI
Kogoj Marij: ČE ME NE MARAŠ . . .
Lajovic Anton: MESEČINA
Škrjanc L. M.: LIRIČNI INTERMEZZO
Adamič Emil: VEČERNA
Adamič Emil: POD TVOJIM OKNOM, BERTA . . .
Pavčič Josip: VEČERNA
Pavčič Josip: MLADA PESEM
Leoncavallo R.: ROMANCA MARCELLA IZ OPERE
„LA BOHEME“
-

Pavčič Josip:

VENČEK SLOVENSКИH NARODNIH PESMI:

Jaz mam pa konjča belega	Ribce po vodi plavajo
Trije kovači	Fantje se zbirajo
Ena ptička priletela	Zmeraj vesel
Takrat u starih cajtih	Moj očka majo končka dva
Kaj mi nuca planinca	Ptičke pojejo
Kedo bo listje grabu	Lepa si, pomlad zelena
Visoka je gora	Zagorski zvonovi
Nocoj pa, ah nocoj	Pijmo ga, pijmo
-

1. *Osterc Slavko:*

TRI PESMI.

(Iz cikla: Obup bednega sentimentalnega poeta. — *Sergio Corazzini.*)

1. Moje tuge so bedne tuge ko
druge.

Moje radosti so bile preproste,
o tako preproste, da bi zardel,
če bi jih moral izpovedati.
Danes mislim na smrt!

2. Obhajam se s tišino,
vsak dan, ko z Jezusom.
In duhovne tišine so hrušči in
trušči,
ker bi brez njih ne iskal in ne
našel Boga.

3. Oh, zares sem bolan!
in vsak dan malce umrem.
Vidiš: kot vse stvari.
Nisem torej poet, ker vem:
za pridevek poet
je treba živeti vse drugačno življenje.
O, moj Bog! le umreti še znam! Amen.

2. *Osterc Slavko:*

PESEM O DEVICI PEREGRINI.

(*Cvetko Golar.*)

Vonj rož in klasja in jasno petje
Šempeter in Pavel gresta čez cvetje.
Oj, Peregrina, si se zbudila?

Na njivi pšenica se je poklonila.
Oj, Peregrina, na pisano polje!
Že ptica na polju je židane volje.

3. *Kogoj Marij:*

ČE ME NE MARAŠ...

(*Ant. Batagelj.*)

Res, res, če me ne maraš, ljubica,
na uho povem ti eno:
v soboto zvečer pridem pod okence
in vstrelim se s puško leseno.

4. *Lajovic Anton:*

MESEČINA.

Spi jalšina...
Mesečina tenko tkanje tke...
in med breze riše steze,
po njih senja pè.

Na te črne oštre trne
sipa svetli cvet,
pak te pela v bela sela,
v čudni, tihi svet.

Samo v gori tam med bori,
kut je mraka pun.
Tam na malih kničnih valih
bel se ziblje čun.

Čun se ziblje, sam se giblje,
srebren mu je prag.
I kad zgine med jalšine,
kaj mi je tak drag?!

Tam je bilo dete milo,
koga zdavna ni,
kaj tak zgleda, kaj je bleda,
kaj me ne gleda?!
šas trepeče, mene vleče
želja tam do nje...

Spi jalšina, mesečina
mrtvo srebro tke...

5. *Škerjanc L. M.:*

LIRIČNI INTERMEZZO.

(*Heinrich Heine — P. D.*)

Ko čudovita je pomlad
vse cvetje oživila,
tedaj se v mojem srcu
ljubezen je rodila.

Ko čudovita je pomlad
vse ptičke prebudila,
tedaj sem ji povedal,
kar duša je čutila.

6. *Adamič Emil:*

VEČERNA.

(*O. Župančič.*)

Metuljčki slovo že jemljejo,
utrjene cvetke dremljejo,
le vetrček lahen še plava nad poljem...
v grm ziblje se trava...

V daljavi tam črni gozd šumi,
okrog in okrog prostost šumi,
vseobsežna je neizmerna...
mirno gori zvezda večerna...

7. *Adamič Emil:*

POD TVOJIM OKNOM, BERTA...

(*O. Župančič.*)

Pod tvojim oknom, Berta, sem šel sinoči.
Pozdravili so me na njem cvetovi.
Ah, tvoje cvetke me še poznajo,
le ti, le ti me nečeš...

8. *Pavčič Josip:*

VEČERNA.

VEČERNA. (*č.*)

Metuljčki slovo že jer
utrjene cvetke dremljejo,
le lahen vetrček plava nad poljem,
v snu ziblje se trava.

(*O. Župančič.*) V daljavi tam črni gozd šumi,
okrog in okrog prostost šumi,
vseobsežna je neizmerna.
V daljavi tam črni gozd šumi.

9. *Pavčič Josip:*

MLADA PESEM.

(*Cvetko Golar.*)

Jaz nimam lepe ljubice,
da bi ji zrl v oči,
v njih gorko bi odsevala
vsa sreča mladih dni.

Jaz nimam lepe ljubice,
da bi poljubljal ji
kipeče, žarke ustnice
od jutra do noči,
da bi jo ljubil na večer,
oženil ž njo se kedaj!
Oj, bratci vi, kdor dve ima,
kar meni eno daj!

10. *Leoncavallo R.:*

ROMANCA MARCELLA IZ OPERE »LA BOHEME«.

O, sreča moja, o življenje!
Torej zares si zapustila moj dom!
Tebe ni več, moje ti hrepenenje!
Kaj na srce te stiskal več ne bom?

Glavica nežna, več se ne povrneš,
tu na blazini sladko v snu si počivala.
Bele ročice, vas na srcu grel sem,
usta nič več ne bodo poljubila.
O, pesmi divne, o dnevi ljubezni!
Tja v daljave odmev že vaš beži.
Ta soba je tiha, a strto pa sree
za srečo plaka izgubljenih dni!